

از قانون بودجه ی سال ۱۳۹۱

مصوب ۱۳۹۱/۲/۳۰ مجلس شورای اسلامی

۴۳- در اجرای ماده (۱۸۰) قانون برنامه پنجساله ی پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران، دو درصد (۲٪) از اعتبارات بودجه ی عمومی دولت در قانون بودجه ی سال ۱۳۹۱ کل کشور به منظور مطالعه و یا اجرای فصول، برنامه ها، فعالیت ها و طرحها و پروژه های امور ذیل و نیز کمک، یارانه سود تسهیلات و تسهیلات قرض الحسنه به بخشهای دولتی، غیردولتی و خصوصی برای موارد زیر اختصاص می یابد:

...

۴۳-۴- معادل ده درصد (۱۰٪) برای امور فرهنگی از جمله کمک به مساجد و امامزاده های روستایی، احداث خانه عالم، گسترش پوشش شبکه های صدا و سیما در مناطق فاقد پوشش، کمک به کتابخانه های روستایی، استخر سرپوشیده در مراکز شهرستانها، ساماندهی گلزار شهدا، امور مذهبی، مساجد، حسینیه ها، بسیج، بسیج اساتید، بسیج دانشجویی و بسیج دانش آموزی و امور ورزشی و قرآنی و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، اردوگاههای تربیتی آموزش و پرورش، کمیته امداد امام خمینی (ره)، سازمان بهزیستی کشور و سازمان تبلیغات اسلامی و اجرای قانون جلوگیری از قلع و قمع مدارس و مراکز آموزشی و تأمین جهیزیه برای مددجویان کمیته امداد امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی کشور.

...

۴۳-۸- معادل چهار درصد (۴٪) برای مرکز خدمات حوزه های علمیه و سازمان تبلیغات اسلامی (اعزام مبلغ - روحانیون مستقر - هیأت مذهبی) حوزه هنری سازمان تبلیغات - اجرای طرح هجرت (معاونت تبلیغ حوزه) و صندوق قرض الحسنه مرکز خدمات حوزه های علمیه (برای طلاب سراسر کشور)

۱) در راستای تحقق اصل چهل و هشتم (۴۸) قانون اساسی، سیاستهای کلی و جهت حصول به اهداف چشم انداز و به منظور استفاده متوازن از امکانات کشور و توزیع عادلانه و رفع تبعیض و ارتقاء سطح مناطق کمتر توسعه یافته و تحقق پیشرفت و عدالت، دولت مکلف است در توزیع منابع عمومی و یارانه سود تسهیلات به نحوی عمل

نماید که فاصله‌ی شاخص برخورداری شهرستانهای با کمتر از سطح متوسط کشور در پایان برنامه چهارم در بخشهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیربنایی و امنیتی در هر سال برنامه حداقل ده درصد (۱۰٪) به سطح یادشده نزدیک شود. معادل دو درصد (۲٪) از اعتبارات بودجه عمومی دولت در قالب ردیفهای مشخص برای مصارف معین در بودجه سنواتی در اختیار معاونت قرار می‌گیرد تا در راستای تحقق اهداف فوق توزیع و هزینه شود. (ماده ی ۱۸۰ قانون برنامه ی پنجساله ی پنجم توسعه ی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۳۰)

۲) در بهره برداری از منابع طبیعی و استفاده از درآمدهای ملی در سطح استانها و توزیع فعالیت های اقتصادی میان استانها و مناطق مختلف کشور، باید تبعیض در کار نباشد، بطوری که هر منطقه فراخور نیازها و استعداد رشد خود، سرمایه و امکانات لازم در دسترس داشته باشد. (اصل چهل و هشتم قانون اساسی ایران)

۳) در قانون بودجه ی سال ۱۳۸۶ کل کشور مصوب ۱۳۸۵/۱۲/۲۴، وزارت رفاه و تأمین اجتماعی مکلف بود از محل اعتبارات، بیست بیست و هفتم حق بیمه ی خادمین ثابت مساجد را با همکاری سازمان اوقاف و امور خیریه پرداخت نماید. (بند ض تبصره ی ۱۴ ماده واحده)

۸۸ - هزینه مصرفی و حق انشعاب برق، آب و گاز برای مساجد، حسینیه ها، دارالقرآن ها و نیز اماکن دینی اقلیت های دینی مصرح در قانون اساسی رایگان است.

۱) در قانون بودجه ی سال ۱۳۹۰ کشور، هزینه ی مصرفی «به میزان متوسط مصرف سال قبل (۱۳۸۹)» در نظر گرفته شده بود. اما در قانون فعلی این عبارت حذف گردید.

۲) در قوانین پیشین بودجه ی کل کشور (از جمله بند ل تبصره ی ۱۹ ماده واحده ی قانون بودجه سال ۱۳۸۶) مساجد از پرداخت هزینه ی دفع فاضلاب نیز معاف بودند که این موضوع در قانون بودجه ی سال ۹۰ و ۹۱ کل کشور مورد اشاره قرار نگرفته است.

۳) ایرانیان زرتشتی، کلیمی و مسیحی تنها اقلیت های دینی شناخته شده در قانون اساسی می باشند که در انجام مراسم دینی خود آزاد بوده و در احوال شخصیه و تعلیمات دینی می توانند مطابق آیین خود عمل می کنند. البته در قرآن کریم در کنار ادیان فوق الذکر، از صائین نیز سخن به میان رفته که ظاهراً چون اینان یا مسیحی هستند یا یهودی، لذا قانونگذار اساسی به آنها اشاره نکرده است.

۴) نظر به اینکه در قانون بودجه سال ۹۱، تعرفه رایگان آب، برق و گاز شامل اماکن تجاری وابسته به مساجد نمی شود، مرکز رسیدگی به امور مساجد از تمامی ائمه جماعات مساجد واقع در استان تهران درخواست نمود لزوم اقدام عاجل برای تفکیک کنتور این اماکن از مسجد را به هیأت امنای مساجد گوشزد کنند.

۵) «هر چند در بند ۲ ماده ۱ قانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج و اوقاف و امور خیریه مصوب ۱۳۶۳/۱۰/۲، اداره امور مساجد توسط سازمان حج و اوقاف و امور خیریه مستثنی شده ولی از شمول تبصره ماده ۹ این قانون در خصوص معافیت از پرداخت هزینه دادرسی خارج نیستند و این معافیت شامل مسجد نیز می شود.» (نامه اسناد و امور مترجمین قوه قضاییه، به شماره ۵۷/۱۹۸۱ مورخ ۱۳۹۱/۱۰/۴)

۱۰۵- اجازه داده می شود اعتبارات تملک داراییهای سرمایه ای مربوط به مساجد جامع و اماکن مقدس ثبت شده به عنوان میراث فرهنگی به منظور حفاظت، احیاء و توسعه ی وضعیت میراث فرهنگی دینی، از طریق سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری به عنوان دستگاه اجرایی هزینه گردد. رعایت موازین شرع در خصوص اقدامات این بند الزامی است.

۱) در معماری دوره ی اسلامی ایران در هر شهر برای اجتماع مردم، مسجدی توسط حاکمان تأسیس می گردید تا نمازهای گروهی مهم مانند نماز جمعه و نماز عید در آن اقامه گردد. به چنین مسجدی که در مقیاسی بزرگتر از سایر مسجد ها ساخته می شد، مسجد جامع، مسجد جمعه و یا مسجد آدینه می گفتند. در حال حاضر، اکثر شهرهای ایران، مسجدی با نام مسجد جامع دارند.

۲) کلیه ی وزارتخانه ها، موسسات دولتی، موسسات یا نهادهای عمومی غیر دولتی، شرکت های دولتی و کلیه دستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر و یا تصریح نام است، دستگاه اجرایی نامیده می شوند. (رک: ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸)

۳) ضرورت پرهیز از انجام موازی کاریها و ادغام دستگاه های اجرایی با وظایف مشابه موجب گردید تا در جلسه ۱۳۷۹/۱/۱۹ شورای عالی اداری، سازمان میراث فرهنگی کشور از وزارت فرهنگ و آموزش عالی منفک و به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ملحق گردد. در جلسه ی علنی ۲۳ دی ماه سال ۱۳۸۲ مجلس شورای اسلامی، سازمان های میراث فرهنگی، ایرانگردی و جهانگردی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی منتزع و پس از ادغام آن ها، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری با کلیه ی اختیارات زیر نظر ریاست جمهوری تشکیل گردید. همچنین با تصویب شورای عالی اداری در یکصد و سی امین جلسه مورخ ۱۳۸۵/۱/۱۶، به منظور تقویت و توسعه صنایع دستی کشور و ایجاد هماهنگی با سیاست های توسعه ی صنعت گردشگری، سازمان صنایع دستی ایران با تمام وظایف، اختیارات، مسئولیت های قانونی، داراییها، تعهدات، اعتبارات، امکانات و نیروی انسانی، از وزارت صنایع و معادن منتزع و در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری ادغام گردید.